

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Covali Rodion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.11.2017 – 27.12.2017

instanța de apel: 30.08.2018 – 23.05.2019

10.12.2019 – 23.09.2020

instanța de recurs ordinar: 08.08.2019 – 05.11.2019

14.12.2020 – 20.04.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017, Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și a fost condamnat în baza acestor Legi, stabilindu-i-se pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - 8 (opt) ani închisoare;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - 2 (doi) ani închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - 1 (unu) an închisoare;

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Covali Rodion i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 9 (nouă) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința condamnatului Covali Rodion s-a dispus a fi calculat din data reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în stare de arest preventiv de la data de 13 octombrie 2016 până la 02 decembrie 2016 și perioadei deținerii

în stare de arest la domiciliu de la data de 02 decembrie 2016 până la 01 ianuarie 2017 inclusiv.

Măsura preventivă aplicată lui Covali Rodion a fost menținută starea de arest până la devenirea sentinței definitive.

Acțiunea părții civile Ersoy Mehmet a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul lui Covali Rodion în folosul lui Ersoy Mehmet prejudiciul material cauzat în mărime de 351 872 (trei sute cincizeci și unu mii opt sute șaptezeci și doi) lei 40 bani și prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) lei, în total 356 872 (trei sute cincizeci și șase mii opt sute șaptezeci și doi) lei 40 bani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Covali Rodion, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, având un plan bine determinat și urmărind scopul dobândirii bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretext inventat, la data de 20 iunie 2016 până la data de 21 septembrie 2016, în timp ce se afla pe adresa mun. Chișinău, str. Burebista, 38 ap.9, a însușit de la cet. Saulea Axenia, anul nașterii XXXXX, un lănișor din aur cu masa de 2.5 gr. în valoare de 3000 lei, un inel din aur cu valoare de 2000 lei, după care cu bunurile însușite a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Covali Rodion Pavel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Covali Rodion Pavel, la data de 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de model BMW 630I' cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a însușit de la ultimul, automobilul menționat, cauzându-i astfel părții vătămate Ersoy Mehmet, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Covali Rodion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Tot el, Covali Rodion, la data de 03.09.2016, în intervalul de timp de la ora 10:00 până la 22:20, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind în apartamentul nr. 38 de pe adresa str. Burebista 66/4, mun. Chișinău, a sustras pe ascuns, prin acces liber, din portmoneul, care se afla pe masă în cameră, mijloace bănești în sumă de 300 euro, ce conform ratei de refinanțare a BNM, constituie 6620 lei, astfel cauzând părții vătămate Burdujel Rita un prejudiciu material considerabil în sumă de 6620 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Covali Rodion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Covali Rodion prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Covali Rodion pe episoadele prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că în faptele incriminate lipsesc elementele infracțiunii, și că fapta prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost exclusă din Codul Penal, fiind temei de achitare pe motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală. Pe episodul prevăzut de art. 186 alin. (2). lit. d) Cod penal, să fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea apelului inculpatul a indicat că:

- își exprimă dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei pe care o consideră prea aspră și care a fost aplicată în lipsa sa;

- în motivarea apelului suplimentar, inculpatul Covali Rodion a solicitat repunerea cererii de apel în termenul de declarare motivând omiterea acestuia prin recepționarea copiei de pe sentință cu întârziere, inclusiv lipsa asistenței juridice calificate din partea unui avocat;

- pe episodul condamnării în baza art. 190 alin.(5) din Codul penal, inculpatul a invocat că aceasta este una neîntemeiată, iar instanța de fond eronat a reținut fapta penală, deoarece consideră că între părți au existat relații civile, iar circumstanțele speței denotă lipsa elementelor infracțiunii;

- de către acuzare nu a fost dovedită intenția de a însuși automobilul, specificând în acest sens, că toate acțiunile au avut loc împreună cu proprietarul automobilului, respectiv consideră că dacă nu ar fi avut loc accidentul rutier, nu ar fi fost nici dauna materială, iar automobilul ar fi fost întors părții vătămate fără consecințele survenite;

- circumstanțele cauzei denotă lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, susținând că în cauza dată au fost relații pur civile, iar părțile au

avut niște neînțelegeri contractuale, care nu pot fi calificate ca elementele infracțiunii;

- de către acuzare nu s-a dovedit existența elementelor infracțiunii, iar prima instanță neîntemeiat l-a recunoscut vinovat pe Covali Rodion, specificând că dispoziția art.190 alin.(5) din Codul penal, a fost modificată prin LP75 din 21.04.16, M0128-133/13.05.16 art.272, respectiv susține că circumstanțele imputate nu mai sunt prevăzute de legea penală;

- prima instanță eronat a admis încasarea de la inculpat a costului automobilului în beneficiul părții vătămate or, ultimului i-a fost restituit și automobilul și costul acestuia, ceea ce apelantul consideră că ar însemna o îmbogățire fără justă cauză;

- pe episodul condamnării în baza art. 190 alin.(2) lit. c) din Codul penal, inculpatul susține că instanța de fond neîntemeiat a reținut fapta infracțională motivând că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii;

- în susținerea poziției invocate indică că partea vătămată în instanța de judecată singură a declarat că a dat obiectele din aur benevol pentru a fi reparate, iar faptul că nu au fost întoarse în acea zi deoarece le-a uitat acasă nu poate fi reținută ca faptă de însușire, căci au existat alți factori subiectivi, care nu se încadrează în acțiunea de însușire a bunurilor altei persoane, or invocă că au locuit împreună fiind în relații de concubinaj, prin urmare, obiectele au devenit de uz comun, iar faptul că inculpatul anume în ziua cu pricina nu i-a adus obiectele din aur a existat un motiv plauzibil, căci le-a uitat acasă, nu poate fi reținută ca intenție de însușire.;

- nu poate fi reținută infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece din circumstanțele faptei lipsesc elementele infracțiunii;

- norma prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, a fost exclusă prin Legea nr 179 din 26.07.18, publicată în Monitorul Oficial nr. 309-320/17.08.18 art.498; în vigoare 17.08.18, ceea ce în opinia sa semnifică că pe episodul în cauză urmează să fie emisă o sentință de achitare, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală;

- cu referire la episodul prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, consideră că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră, ținând cont de faptul că pe acest episod inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer, existând circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal, totodată, acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală. în aceste circumstanțe pedeapsa stabilită cu privațiune de libertate este prea aspră, instanța urma să aplice în această speță prevederile art. 90 din Codul penal și să stabilească în privința inculpatului suspendarea executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 3 mai 2019, s-a repus inculpatul Covali Rodion în termenul de declarare a apelului, s-a admis parțial, din alte motive în conformitate cu art.409 alin.(2) din Codul de procedură penală, apelul și apelul suplimentar declarat de către inculpatul Covali Rodion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017, în cauza penală privind condamnarea lui Covali Rodion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin (5), art. 190 alin (2) lit. c), 186 alin (2) lit. d) din Codul penal și s-a casat parțial sentința în latura penală și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Covali Rodion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, s-a menținut dispozițiile privind condamnarea lui Covali Rodion în baza art. 190 alin (5) și art. 186 alin (2) lit. d) Cod penal, conform prevederilor art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite lui Covali Rodion i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de timp semiînchis, termenul executării pedepsei lui Covali Rodion fiind calculat din momentul pronunțării deciziei 23 mai 2019, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în arest preventiv din 13.10.2016 până la 02.12.2016 și în arest la domiciliu din 02.12.2016 până la 01.01.2017, și din 27.06.2018 până la 23.05.2019.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, s-au admis recursurile ordinare, declarate de către avocatul Lazur Irina în numele inculpatului Covali Rodion și de ultimul, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2019, în cauza penală, în privința lui Covali Rodion și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, s-a repus în termen apelul inculpatului Covali Rodion și apelul suplimentar al inculpatului Covali Rodion.

S-a admis parțial, apelul inculpatului Covali Rodion și apelul suplimentar, s-a casat sentința primei instanțe în partea ce vizează episodul privind învinuirea pe art. 190 alin.(5) Cod penal și în partea individualizării pedepsei și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Covali Rodion fost recunoscut vinovat de comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, aplicându-i-se pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Potrivit art. 84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit lui Covali Rodion, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului Covali Rodion urmând a fi calculat din 23.09.2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 13.10.2016 până la 02.12.2016, de la 01.12.2016 până la 01.01.2017, de la 01.01.2017 până la 27.01.2017 și de la 27.01.2017 până la 23.09.2020.

Acțiunea civilă înaintată de către Ersoy Mehmet a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Covali Rodion în beneficiul lui Ersoy Mehmet, prejudiciul material în mărime de 351 872,40 lei.

A fost încasat din contul inculpatului Covali Rodion în beneficiul lui Ersoy Mehmet, prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

6.1 În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, în temeiul art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Instanța de apel a notat că deși inculpatul Covali Rodion a omis termenul de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017, s-a apreciat ca fiind argumentat temeiul acestuia în omiterea termenului de declarare a cererii de apel, circumstanțe ce motivează repunerea în termenul de atac a inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017.

În acest context, instanța de apel a subliniat că sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost pronunțată public la data de 27 decembrie

2017, fiind adoptată în cauza penală privind condamnarea lui Covali Rodion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin (2) lit. d), art. 190 alin (2) lit. c) și art. 190 alin (5) din Codul penal, (f.d.240-248).

Instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dar și ținând cont de prevederile 190 din Codul penal, constată că Covali Rodion dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având un plan bine determinat și urmărind scopul dobândirii bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretext inventat, la data de 20 iunie 2016 până la data de 21 septembrie 2016, în timp ce se afla pe adresa mun. Chișinău, str. Burebista, 38 ap.9, a însușit de la cet. Saulea Axenia, anul nașterii XXXXX, un lăncișor din aur cu masa de 2.5 gr. în valoare de 3000 lei, un inel din aur cu valoare de 2000 lei, după care cu bunurile însușite a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5000 lei. Astfel, acțiunile inculpatului sus indicate urmează a fi calificate conform art. 190 alin.(1) din Codul penal.

Consecvent, instanța de apel a relevat că Covali Rodion a comis infracțiunea imputată lui în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă, deoarece prin Legea nr.179 din 26.07.2018. în vigoare 17.08.2018 calificativul de la lit. c) al art. 190 Cod penal "cu cauzarea de daune în proporții considerabile" a fost abrogat, prin prisma retroactivității legii penale, se impune excluderea acestuia din învinuirea imputată lui Covali Rodion, iar acțiunilor făptuitorului urmează a fi dată o nouă încadrare juridică.

Instanța de apel a reținut că cu referire la prevederile art. 10 Cod Penal, că modificările operate sunt aplicabile cazului în speță privindu-l pe Covali Rodion și acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 190 alin.(1) din Codul penal.

Instanța de apel a constatat indubitabil că Covali Rodion dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având un plan bine determinat și urmărind scopul dobândirii bunurilor altor persoane prin

înșelăciune și abuz de încredere, sub pretext inventat, la data de 20 iunie 2016 până la data de 21 septembrie 2016, în timp ce se afla pe adresa mun. Chișinău, str. Burebista, 38 ap. 9, a însușit de la cet. Saulea Axenia, anul nașterii XXXXX, un lăntișor din aur cu masa de 2,5 gr, în valoare de 3000 lei, un inel din aur cu valoare de 2000 lei, după care cu bunurile însușite a dispărut într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5000 lei.

Instanța de apel a indicat că în ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul Covali Rodion a susținut declarațiile date anterior, precizând că vina o recunoaște pe art. 186 și art. 190 alin.(2) lit. c), iar pe art. 190 alin.(5) din Codul penal, vina nu o recunoaște.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca ne fiind veridice, or inculpatul a oferit astfel de declarații cu scopul de a se eschiva de răspunderea penală.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi, prin declarațiile părții vătămate Saulea Axenia date în ședința de judecată în instanța de fond.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile părții vătămate prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice, pertinente, concludente și utile din care indubitabil rezultă vinovăția inculpatului în comiterea escrocheriei prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal.

De asemenea, culpa inculpatului în comiterea escrocheriei în proporții considerabile se probează și prin plângerea părții vătămate Saulea Axenia din 11.10.2016, prin care solicită atragerea la răspundere a lui Covali Rodion, pe faptul înșelăciunii și dobândirii ilicite a bunurilor, (f.d.6, vol. II); procesul-verbal de audiere a martorului Covali Valentina, care a declarat că telefonul mobil predat ofițerului de urmărire penală l-a primit de la Inspectoratul de poliție Centru, unde a fost ridicat în cadrul percheziției corporale a lui Covali Rodion (f.d.14 vol. II); procesul-verbal de ridicare din 24.10.2016 prin care a fost ridicat de la Covali Valentina telefonul mobil de model „Lenovo” cu nr. de imei XXXXX, XXXXX, (f.d.15, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.10.2016, prin care a fost examinat telefonul mobil de model

„Lenovo”, (f.d.20, vol. II); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 24.10.2016 prin care Saulea Axenia a recunoscut obiectul cu nr. 2, după modelul telefonului, (f.d.21- 22, vol. II); ordonanța de recunoaștere drept corp delict din 24.10.2016, fiind recunoscut corp delict telefonul mobil de model „Lenovo”, (f.d.23, vol. II); ordonanța din 27.10.2016 de restituire a corpului delict - telefonul mobil de model „Lenovo” cu nr. de imei XXXXX, XXXXX, părții vătămate Saulea Axenia și recipisa ultimei, prin care se obligă să-l păstreze până la finalizarea examinării cauzei (f.d.25-26, vol. II); procesul-verbal de confruntare din 24.10.2016 între inculpatul Covali Rodion și partea vătămată Saulea Axenia, prin care inculpatul a confirmat declarațiile părții vătămate Saulea Axenia ca fiind veridice (f.d.27-28, vol. II).

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părții vătămate și parțial cu cele ale inculpatului, din care Colegiul stabilește indubitabil că inculpatul Covali Rodion a avut inițial intenția de a induce în eroare partea vătămată prin înșelăciune și abuz de încredere și anume încredințând-o pe partea vătămată Saulea Axenia că se va ocupa de repararea bijuteriilor din aur transmise lui, circumstanțe ce a determinat-o să-i transmită lui Covali Rodion lanțișorul și un inel din aur, pe care nu i le-a mai restituit, fapt prin care i s-a cauzat daune considerabile.

Prin acțiunile sale intenționate Covali Rodion a săvârșit infracțiunea prevăzută de 190 alin. (1) din Codul penal, escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții considerabile or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În contextul dat, luând în considerare particularitățile ce caracterizează infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal, instanța de apel a reținut, că inculpatul Covali Rodion a comis infracțiunea de escrocherie or, cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii cercetate și apreciate inclusiv în instanța de apel, dovedesc în întregime vinovăția inculpatului, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu au fost stabilite, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală, coroborează între ele și pe deplin dovedesc vinovăția

inculpatului, mai mult, instanța de apel a reiterat că în ședința instanței de apel, inculpatul a recunoscut vina în comiterea acestei escrocherii.

În altă ordine de idei, instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dar și ținând cont de prevederile 190 din Codul penal, constată următoarele: Covali Rodion, la data de 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a răpi mijlocul de transport, fără scop de însușire, sub pretextul procurării unui automobil de model BMW 630I cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a răpit mijlocul de transport. Astfel, instanța de apel a constatat că Covali Rodion comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Instanța de apel a considerat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, nu a apreciat just probele, nefiind respectate cerințele art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, 1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat și a-l condamna pe Covali Rodion în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Instanța de apel a reiterat că inculpatul, fiind audiat a declarat că pe art. 190 alin.(5) din Codul penal, vina nu o recunoaște. A fost o prostie din partea sa să meargă la reparație cu automobilul, părții vătămate nu i-a comunicat că se duce să i-a automobilul de la reparație, personal l-a anunțat sâmbătă seara, l-a telefonat și i-a comunicat că automobilul este pe Calea Iașilor la drum, dumnealui a fost la fața locului, ei au lăsat automobilul într-o zi de vineri, și au convenit să i-a împreună automobilul, s-au înțeles pe luni, dar el a mers chiar în aceeași zi la reparație. Nu a avut nici o înțelegere, trebuia să verifice starea auto a automobilului, la moment era vorba doar să

o testeze. Când a telefonat a întrebat dacă vinde automobilul, deja a mers la testare pentru a ști care este starea automobilului. Din start nu a discutat referitor la procurarea automobilului, a avut scop ca să facă careva poze, video cu acest automobil, a fost o glumă prostească, să aibă careva poze video, cu un automobil de lux. După ce s-a clarificat cu poliția, a făcut proces-verbal, a mers la oficiu lui și a discutat personal cu dumnealui, el la ora 5.30 l-a telefonat și i-a comunicat ca un prieten a văzut automobilul accidentat, și i-a spus că o să vină la dumnealui și o să discute, a aflat de pe rețeaua 999.md că partea vătămată are un automobil că de marca BMW 630I, anunțul era că se vinde automobilul. Nu a încercat să întoarcă prejudiciul, deoarece el din acel moment era deja reținut. Nu a avut posibilitatea să discut cu părțile vătămate, nu a avut posibilitatea să întoarcă banii. Când a lăsat automobil la testare el l-a lăsat pe numele său și cheile trebuiau să fie acolo dar el nu le-a lăsat. El nici nu știa despre asta, el credea că cheile au rămas la testarea auto.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind parțial veridice, or inculpatul pe de o parte invocă existența relațiilor civile, însă oferă astfel de depoziții cu scopul de a se eschiva de răspunderea penală, însă instanța de apel reține că depozițiile inculpatului relevă indirect că acesta a răpit mijlocul de transport, ne având scopul înstrăinării.

La acest capitol, instanța de apel a relevat că prima instanță, eronat a reținut învinuirea acuzării și l-a condamnat pe inculpat în baza art. 190 alin.(5) din Codul penal, or, nu s-a stabilit cert care a fost scopul inculpatului, în speță lipsind careva probe din care ar rezulta înșelăciunea și abuzul de încredere, dar și care ar fi daunele părții vătămate, or din materialele cauzei, din probele ce vor fi analizate infra rezultă că automobilul avariat a fost returnat proprietarului, fapt recunoscut însăși de partea vătămată.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile părții vătămate prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, stabilește că de fapt inculpatul prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 1921 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații închise ori pазite.

Instanța de apel analizând declarațiile martorului Chirtoca Mihail prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de

vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente, pertinente, care coroborează cu declarații părții vătămate, parțial cu depozițiile inculpatului, din care indubitabil rezultă că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Subsecvent, instanța de apel a relevat că vinovăția inculpatului Covali Rodion în comiterea infracțiunii de răpire a mijlocului de transport fără scop de înstrăinare se probează și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii a cet. Ersoy Mehmet (f.d.7, vol. II); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 27.06.2016, a înregistrărilor video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău, (f.d.26-27, vol. III); procesul-verbal de examinare din 12.10.2016 a înregistrărilor video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău, (f.d.28, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delict prin care în calitate de corp delict pe prezenta cauză penală a fost recunoscut și anexat un disc DVD-R cu înregistrările video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău (f.d.30, vol. III); ordonanță și proces-verbal de ridicare din 06.07.2016 a automobilului de model "BMW 630I" (f.d.31-35, vol. III); procesul-verbal de examinare din 06.07.2016, a automobilului de model „BMW 630I” (f.d.36, vol. III); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 26.07.2016, prin care a fost ridicată copia actului de 16 examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07 A din 11.07.2016, (f.d.38- 47, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală prin care la materialele cauzei în calitate de corp delict au fost anexate copia actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07 A și automobilul de model „BMW 630I” cu n/î XXXXX și de evaluare a pagubei, care a fost estimată în valoare de 351 872,40 lei, (f.d.40-48, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.10.2016 a cheii de la automobilul de model „BMW 630I” (f.d.62-63, vol. III); proces verbal de examinare din 19.10.2016, a cheii de la automobilul de model „BMW 630I” (f.d.66-67, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală prin care la materialele cauzei penale în calitate de corp delict a fost anexată cheia de la automobilul de model „BMW 630I”, (f.d.68, vol. III).

Instanța de apel analizând sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părții vătămate, a martorului și indirect cu depozițiile inculpatului, din care indubitabil se stabilește că Covali Rodion, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Astfel, stările de fapt reținute în ședința de apel combat întru totul concluziile primei instanțe, care de fapt reprezintă preluarea actului de învinuire și lipsa respectării prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a enunțat că potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

La caz, instanța de apel a reținut că obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Obiectul material al infracțiunii îl formează bunurile care au o existență materială, sânt create prin munca omului, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a prezentei infracțiuni constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 14 ani.

În speță, instanța de apel a enunțat că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) din Codul

penal, iar probele analizate și apreciate de instanța de apel indică că acțiunile lui Covali Rodion întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) lit. c) din Codul penal.

În sensul expus, instanța de apel a precizat că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 192¹ din Codul penal se realizează prin acțiunea de răpire a mijlocului de transport. Astfel, se creează o situație de folosire neautorizată a mijloacelor de transport, fapt ce poate duce la provocarea accidentelor, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul persoanei, daune materiale etc. Răpirea mijlocului de transport presupune dobândirea ilegală a mijlocului de transport și deplasarea acestuia de la locul lui, folosirea lui în interese personale, pe parcursul unui anumit interval de timp (pentru a se plimba, a transporta niște marfă etc.).

Instanța de apel a relevat că, infracțiunea este una formală și se consideră consumată din momentul începutului deplasării mijlocului de transport. Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin intenție directă.

Instanța de apel a conchis că, întregul sistem de probe enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că inculpatul Covali Rodion a comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(2) lit. și c) din Codul penal.

Astfel, din declarațiile inculpaților, a părții vătămate, a martorului, dar și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale se atestă că Covali Rodion, la data de 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a răpi mijlocul de transport, fără scop de înstrăinare, sub pretextul procurării unui automobil de model „BMW 630I” cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a răpit mijlocul de transport.

Instanța de apel a constatat că Covali Rodion comis infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Instanța de apel verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt pe episodul părții vătămate Burdujel Rita, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului

încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Covali Rodion Pavel a infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În același context, instanța de apel a remarcat că starea de fapt și de drept reținută, apreciată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

În această ordine de idei, în opinia instanței de apel nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de furt este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt pentru care a fost condamnat.

Instanța de apel a remarcat, că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care prima instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate. În principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Aferent circumstanțelor descrise, instanța de apel a conchis că inculpatul Covali Rodion a comis infracțiunile prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d), art. 190 alin.(1) și art. 192¹ alin.(2) lit. c) din Codul penal, fapte penale, pasibile de răspundere penală.

Instanța de apel a reținut că conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni,

cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili

măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a relevat lipsa circumstanțelor atenuante conform art. 76 Cod penal al Republicii Moldova, în sarcina inculpatului. Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal al Republicii Moldova, nu au fost identificate. Conform revendicării inculpatul anterior nu a fost judecată, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel inculpatul a recunoscut vina pe art. art. 190 alin.(1) și art. 192¹ alin.(2) din Codul penal, relevant fiind și faptul că infracțiunile comise de către inculpat, conform art. 16 din Codul penal se atribuie infracțiunilor mai puțin grave.

În acest context, instanța de apel a aplicat lui Covali Rodion, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În continuare, instanța de apel relevă că potrivit art. 84 din Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, 21 pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. La pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele

complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată vinovată. Pedepșa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parțial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse. Dacă pentru infracțiunile care intră în concurs sânt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, și instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător. Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. În cazul unui concurs de infracțiuni, când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori alte categorii de pedepse, se aplică ca pedeapsă definitivă detențiunea pe viață.

Astfel, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(1) din Codul penal, Colegiul, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, va stabili inculpatului, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, urmând ca cu respectarea art. 72 din Codul penal, inculpatul să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că partea vătămată Ersoy Mehmet prin acțiunea civilă înaintată a solicitat încasarea de la Covali Rodion a prejudiciului material cauzat în mărime de 351872.40 lei și prejudiciului moral în mărime de 50000 lei (f.d.166-167, vol. III).

Conform art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Potrivit art. 219 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

Instanța de apel a constatat că, din materialele cauzei rezultă că inculpatul prin acțiunile sale prejudiciabile și anume răpirea mijlocului de transport fără scop de înstrăinare, răpind mijlocul de transport, cu care s-a deplasat până când fiind urmărit de colaboratorii poliției de patrulare a lovit automobilul în obstacol, deteriorându-l esențial a cauzat părții vătămate prejudiciu în valoare de 351872,40 lei, fapt confirmat prin raportul de evaluare a pagubei nr. 1632/07A din 11.07.2016 (f.d.41-43, vol. III).

Prin urmare, acțiunea civilă este înaintată împotriva inculpatului Covali Rodion, pe care instanța de apel, în partea încasării prejudiciului material cauzat în mărime de 351872,40 lei, o consideră întemeiată și care urmează a fi admisă, ori suma dată constituie mijloace financiare pentru a fi reparat automobilul și nu încasarea acesteia de două ori.

Conform art. 14 alin. (1) din Codul civil, persoana lezata într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Conform art. 1398 alin. (1) din Codul civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cert că inculpatul i-a cauzat părții vătămate suferințe psihice, răpindu-i mijlocul de transport, l-a deteriorat. Vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile fiind dovedită, cât și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și prejudiciul cauzat. Partea vătămată a estimat prejudiciul moral cauzat în mărime de 50000 lei.

Prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

Astfel, avându-se în vedere nivelul de consecințe negative suferite, pe plan fizic și psihic de către părțile vătămate, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost vătămate aceste valori, toate acestea raportate la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de apel consideră că cerința privind compensarea prejudiciului moral este justificată în raport cu suferințele morale suportate de părțile vătămate.

Cât privește mărimea prejudiciului moral solicitat de 50000 lei instanța de apel îl consideră disproporționat de mare, în raport cu practica Curții

Europene a Drepturilor Omului, dar și cu suferințele morale suportate de partea vătămată.

Din aceste considerente, instanța de apel a admis parțial capătul de cerere al părții vătămate Ersoy Mehmet cu privire la încasarea prejudiciului moral și va dispune încasarea din contul inculpatului Covali Rodion a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, concluzie care este în corespundere și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

7.1 În susținerea recursului procurorul invocă:

- instanța de apel nu a îndeplinit strictele prevederi ale legii, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție date la punctul 14 al Hotărârii nr.22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel;

- instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Covali Radion de comiterea infracțiunii încriminate de către organul de urmărire penală, reîncadrându-i acțiunile acestora în baza art. 192¹ alin.(2) Cod penal - *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite;*

- materialele cauzei, ce sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborând între ele indică la faptul, că acțiunile inculpatului Covali Rodion întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Ersoy Mehmet; declarațiile martorului Chirtoca Mihail; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii a cet. Ersoy Mehmet (f.d.7, vol. II); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 27.06.2016, a înregistrărilor video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău, (f.d.26-27, vol. III); procesul-verbal de examinare din 12.10.2016 a înregistrărilor video de la camerele dc supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău, (f.d.28, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delict prin care în calitate de corp delict pe prezenta cauză penală a fost recunoscut și anexat un disc DVD-R cu înregistrările

video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chişinău (f.d.30, vol. III); ordonanță și proces-verbal de ridicare din 06.07.2016 a automobilului de model „BMW 630I” (f.d.31-35, vol. III); procesul-verbal de examinare din 06.07.2016, a automobilului de model „BMW 630I” (f.d.36, vol. III); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 26.07.2016, prin care a fost ridicată copia actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07 A din 11.07.2016, (f.d.38-47, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală prin care la materialele cauzei în calitate de corp delict au fost anexate copia actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07A și automobilul de model „BMW 630I” cu n/î XXXXX și de evaluare a pagubei, care a fost estimată în valoare de 351 872,40 lei, (f.d.40-48, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.10.2016 a cheii de la automobilul de model „BMW 630I” (f.d.62-63, vol. III); proces verbal de examinare din 19.10.2016, a cheii de la automobilul de model „BMW 630I” (f.d.66-67, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală prin care la materialele cauzei penale în calitate de corp delict a fost anexată cheia de la automobilul de model „BMW 630I”, (f.d.68, vol. III);

- instanța de judecată a conchis greșit și neîntemeiat că, acuzatorul de stat nu a adus și probat învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecății cauzei și anume că probele administrate nu demonstrează vinovăția lui Covali Radion în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- inculpatul Covali Radion a dobândit prin înșelăciune de la partea vătămată Ersoy Mehmet automobilul de model „BMW 630I”, cu care s-a deplasat până când a accidentat automobilul, deteriorându-l esențial, cauzându-i părții vătămate un prejudicial în valoare de 351872,40 lei, or, partea vătămată a confirmat că inculpatul Covali Radion dorind să cumpere automobilul de la el, s-au întâlnit și s-au înțeles să meargă la un autoservise pentru a verifica starea mașinii. Mașina a fost lăsată la autoservise împreună cu cheile, iar a doua zi inculpatul, fără permisiunea părții vătămate a luat mașina și nu s-a mai întors;

- prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt pe episodul părții vătămate Ersoy Mehmet, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Covali Rodion a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin, (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari. Prin

acțiunile săvârșite de Covali Radion s-a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor, libertatea de manifestare de voință care este indispensabilă de exprimare de încredere;

- conform art. 126 alin (11) Cod penal „se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei;

- conform circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești infracțiune de escrocherie incriminată lui Covali Radion a fost consumată în anul 2016. Prin Hotărârea Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 nr. 869 din 23.12.2015, a fost stabilit pentru anul 2016, salariului mediu lunar pe economie de 5050 lei. În consecință, pentru anul 2016 proporții deosebit de mari constituie valoarea pagubei mai mare de 202000 lei;

- instanța de apel contrar tuturor circumstanțelor faptice stabilite în rezultatul cercetării tuturor probelor acuzării, întru motivarea soluției date a conchis greșit faptul că „imputarea de către acuzare inculpatului Covali Radion a vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin (5) Cod penal. ... este neîntemeiată, astfel acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate corect în prevederile art. 192¹ alin (2) Cod penal”, deoarece în speță s-au stabilit, cu certitudine, toate semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin (5) Cod penal, expuse detaliat supra. Prin urmare, se constată că soluția instanței de apel în partea ce ține de reîncadrarea acțiunilor inculpatului, contravine normelor procesual penale în vigoare;

- instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării de stat și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

- în contextul celor expuse supra, instanța de apel greșit a admis apelul declarat de către inculpatul Covali Rodion, aceasta devreme ce argumentele invocate în sprijinul soluției dispuse vin în contradicție cu împrejurările de fapt și de drept ale cauzei;

- instanța de apel condamnă inculpatul în baza art 192¹ alin.2 lit. a), c) Cod penal, iar conform dispozitivului aceleiași decizii, condamnă inculpatul în baza art. 192¹ alin.(2) Codul penal, fără a indica literele menționate în

descriptiv, fapt ce se califică ca o eroare de drept, care poate fi corectată, doar prin casarea deciziei menționate.

8. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Pornind de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, se relevă că, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, dispunând casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

Astfel, instanța de recurs ordinar poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

Colegiul penal lărgit constată că procurorul își întemeiază recursul pe prevederile pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În recursul ordinar, procurorul critică decizia instanței de apel invocând temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Instanța de recurs consideră că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întru totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Colegiul penal lărgit constată că, Covali Rodion pe episodul intentat la plângerea părții vătămate Ersoy Mehmet, potrivit rechizitoriului este învinuit în aceea că, *la data de 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de 5 model BMW 630F' cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a însușit de la ultimul, automobilul menționat, cauzându-i astfel părții vătămate Ersoy Mehmet, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.*

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017, Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și a fost condamnat în baza acestor Legi, stabilindu-i-se pedeapsă după cum urmează: în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - 8 (opt) ani închisoare; în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - 2 (doi) ani închisoare; în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - 1 (unu) an închisoare; în conformitate cu art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Covali Rodion i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 9 (nouă) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel, a casat parțial sentința primei instanțe în partea ce vizează episodul privind învinuirea pe art. 190 alin.(5) Cod penal și în partea individualizării pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) din Codul penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, *instanța neindicând în dispozitivul deciziei atacate punctele din art. 192¹ alin.(2) Cod penal.*

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) din Codul penal, și în baza acestei legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Potrivit art. 84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate se stabilește lui Covali Rodion, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, se constată că, instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului Covali Rodion de la art. 190 alin.(5) la art.192¹ alin.(2) lit. a, c) Cod penal.

Raportând criticile recursului ordinar la soluția adoptată de către instanța de apel, Colegiul conchide că argumentele invocate în recurs sunt întemeiate, deoarece se constată nemotivarea soluției de recalificare a acțiunilor inculpatului Covali Rodion, de la art. 190 alin.(5), la art. 192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

Colegiul atestă că, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Analizând partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs remarcă faptul, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, în raport cu noua încadrare juridică a acțiunilor inculpatului înfăptuită în urma recalificării faptei din învinuirea adusă prin rechizitoriu.

Totodată instanța de recurs atestă, că deși din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel a decis reîncadrarea acțiunilor inculpatului Covali

Rodion din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, totuși înfăptuind operațiunea de reîncadrare a faptei imputate inculpatului, instanța a redat în hotărârea adoptată conținutul integral al art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fără a raporta aceste prevederi legale la acțiunile constatate ca fiind săvârșite de către inculpatul Covali Rodion.

Potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul reține că, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Rechizitoriul, în sensul art. 297 Cod de procedură penală, este actul de sesizare a instanței de judecată, care este compus din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă se constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

Prin „*încadrarea juridică*” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art. 113 din Codul penal. Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importantă juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

La caz, potrivit actului de sesizare a instanței, se constată că, în urma efectuării acțiunilor de investigare în vederea acumulării probatoriului,

analizând probele, procurorul a conchis asupra încadrării juridice a faptelor incriminate lui Covali Rodion în baza: „art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

După rejudecarea cauzei, instanța de apel în decizia emisă a conchis că, Covali Rodion se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal – răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, la rejudecarea cauzei nu a întreprins „un efort conștiincios” pentru a elucida toate circumstanțele ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, ajungând la concluzii ce nu se conciliază cu actele cauzei, ieșind vădit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și îndreptate împotriva inculpatului Covali Rodion.

În acest context instanța de recurs evidențiază, că decizia instanței de apel nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, instanța a conchis asupra necesității reîncadrării acțiunilor inculpatului Covali Rodion din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului Covali Rodion nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fără a aduce o argumentare în acest sens.

Instanța de apel în motivarea soluției nu și-a argumentat poziția sub aspectul recalificării acțiunilor inculpatului, respectiv nu s-a pronunțat nici asupra probelor aduse de partea acuzării la înaintarea învinuirii, însă s-a redus la faptul că prima instanță nu a apreciat just probele și a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat pe Covali Rodion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel a constatat că inculpatul Covali Rodion, la data de 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a răpi mijlocul de transport, fără scop de însușire, sub pretextul procurării unui automobil de model BMW 630I cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a răpit mijlocul de transport, însă, nejustificat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

Colegiul menționează că, instanța de apel a enumerat aceleași probe care au fost cercetate în prima instanță și care au fost puse la baza învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, ca în final

să conchidă că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, fără a dezvălui această concluzie, și fără a se expune asupra fiecărei probe separat.

De asemenea, instanța de apel ajungând la soluția, prin care a dispus condamnarea inculpatului în baza art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, a audiat inculpatul Covali Rodion, partea vătămată Ersoy Mehmet și martorul Chirtoca Mihail, și respectiv a dispus cercetarea, verificarea și prezentarea bazei probante scrise.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel deși a audiat și redat declarațiile părții vătămate și a martorului, precum și a verificat o parte din probele cauzei ce confirmă vinovăția inculpatului în baza art.190 alin.(5) Cod penal, prin citirea lor în ședința de judecată, pe care doar le-a enumerat în partea descriptivă a deciziei, fără a le supune analizei și fără a le da vreo apreciere, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a audiat în cadrul cercetării judecătorești martorul Chirtoca Mihail, declarațiile căruia nu au fost descrise și nu au fost supuse analizei în partea descriptivă de către instanța de apel.

Consecvent, Colegiul penal lărgit atenționează că, nu este suficient ca instanța să descrie doar declarațiile martorilor și să enumere în hotărârea judecătorească probele citite în ședința de judecată, aceasta urmează a le analiza complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, prin prisma coroborării lor una cu alta, pentru a confirma sau infirma vinovăția inculpatului, pe capătul de acuzare pe care acțiunile lui Covali Rodion au fost reîncadrate din prevederile art. 190 alin.(5) Cod penal în cele ale art.192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată motivarea eronată a concluziei instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin.(5), la art. 192¹ alin.(2) lit. c), d) Cod penal, apelul astfel fiind greșit admis.

Colegiul reține că, ca consecință a casării deciziei instanței de apel în partea recalificării acțiunilor inculpatului Covali Rodion de la art. 190 alin.(5), la art. 192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, decizia instanței de apel urmează a fi desființată și în partea aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal.

Totodată, lecturând textul deciziei, Colegiul penal lărgit atestă că nu este clară nici soluția instanței de apel în partea admiterii parțiale a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Ersoy Mehmet, deoarece, instanța

de apel în decizia emisă nu a clarificat care este prejudiciul material cauzat de către inculpat prin infracțiune, or, suma de 351 872, 40 lei, constituie mijloace financiare pentru repararea automobilului de model „BMW 630I”, iar de către instanță, nu a fost stabilit dacă inițial autoturismul implicat în accident necesita sau nu reparație. Colegiul atrage atenția și asupra faptului că, inițial partea vătămată Ersoy Mehmet avea intenția de a vinde automobilul de model „BMW 630I” cu n/î XXXXX la prețul de 355 833 lei.

Instanța de apel nu s-a expus motivat nici asupra argumentelor inculpatului Covali Rodion cu privire la acțiunea civilă înaintată, astfel această instanță descrie normele din Codul de procedură penală cu privire la soluționarea acțiunii civile, însă nu se expune asupra argumentelor apelului și nu motivează admiterea parțială a acțiunii civile, or, inculpatul a invocat în cererea de apel că părții vătămate i-a fost restituit și automobilul și costul acestuia, iar admiterea acțiunii civile ar însemna o îmbogățire fără justă cauză.

La fel, instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea ce ține de încasarea din contul lui Covali Rodion în beneficiul lui Ersoy Mehmet a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, doar menționând faptul că prejudiciul moral solicitat este disproporționat de mare în raport cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și cu suferințele morale suportate de partea vătămată.

Colegiul penal lărgit atestă că motivarea clară, convingătoare și pertinentă a hotărârii constituie o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judecătoresc și singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar. Instanța de apel în hotărârea adoptată urma să realizeze o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată urma să fie riguros argumentată, iar motivarea soluției să fie bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal.

De asemenea, Colegiul penal lărgit consideră necesar de specificat că, motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeieze soluția adoptată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit consideră că eroarea judiciară comisă de instanța de apel se încadrează în temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care nu poate fi reparată în prezenta procedură, deoarece chestiunile privind aplicarea prevederilor legale la judecarea cauzei în fond țin de competența instanței de apel, prin urmare decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin.(5) Cod penal la art. 192¹ alin.(2) lit. a), c) Cod penal, aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, soluționării acțiunii civile, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte. Procedând în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.414, 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată.

În același context, Colegiul penal lărgit precizează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05.11.2019, a fost casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 23.05.2019 și dispusă rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu a motivat „care a fostul scopul inculpatului, în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere și care sunt daunele aduse părții vătămate, or, automobilul avariat a fost returnat proprietarului fapt recunoscut de însăși partea vătămată” și că instanța nu și-a motivat soluția prin care să indice din ce motive a fost admis prejudiciul moral, nu a îndeplinit cerințele statuate în art.art.101, 414 Cod de procedură penală, invocând că instanța urmează să rejudece cauza, însă, reieșind din textul deciziei instanței de apel, aceste indicații nu au fost respectate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Covali Rodion XXXXX*, în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin.(5) Cod penal la art. 192¹ alin.(2) Cod penal, aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, soluționării acțiunii civile și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia atacată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 04 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena